

Süleymanın Sırrı

– DÜŞÜNCE · 20 Mayıs 2014

Arkadaşları Süleyman'ı çok severlerdi. Bu sevgi normal arkadaşlık sevgisine dayanmıyordu. Süleyman'ın sınıfta dersleri kaynatması onların işine geliyor, onun sayesinde sözlüye kalkmaktan kurtuluyorlardı.

Süleyman; genellikle Türkçe, tarih, din bilgisi, felsefe, milli güvenlik, sosyoloji,coğrafya gibi derslerde kendisini gösterirdi.Öğretmen tam açıklamalarda bulunacağı sıralarda parmak kaldırır ve o günkü konu hakkında konuşmaya başlardı.Bazen kendini tutamaz,tahtaya fırlar ve tebeşiri de alıp tahtada bir şeyler karalar, uzun uzun bildiklerini anlatırdı.Mesela o günkü konu kurtuluş savaşı mıydı, Atatürk'ten bir başlardı,İnönü,Çakmak,Karabekir, Cebesoy, Çerkez Ethem, Kuvayi Milliyeciler, Efeler... derken bir bakmışsınız zil çalmış, dersin sonu gelmiş...

Süleyman anlatırken sesini bazen alçaltır, bazen birdenbire bağırma ve Hitler gibi el kol işaretleri yapmaya başlardı. Bütün öğrenciler bir yandan kendisini ilgiyle dinler,bir yandan da kıs kıs gülerlerdi.Öğretmen ise bu kadar bilgiyi nereden elde etti diye duraklar ve dakikaların dolduğunu fark edemezdi...

Ali, onun nasıl bu kadar bilgili olduğunu merak ediyordu. Bunu anlamak için onu takip etmeye karar verdi. Evvela, zaman zaman çantasından çaktırmadan bir iki kitap çıkardığını ve teneffüslerde sınıfta okuduğunu gözlemledi.Yine, gizli gizli takip ettiği günlerin birinde yolda ona rastladı.Süleyman onu fark etmemişti.Dur bakalım nereye gidiyor diye Süleyman'ın peşine takıldı. Sınıf arkadaşı acele adımlarla Konak Mahallesi'ndeki sokakları arşınıyordu. Ali de onun arkasından... Eski ve büyük bir binanın önüne geldiler. Binanın üzerinde Milli Kütüphane yazıyordu. Süleyman'ın ardından o da kütüphaneye daldı. Bu binaya ilk defa giriyordu. Aslında böyle yerlere girmeye alışık değildi. Ancak Süleyman'ın sırrını çözmeliydi. Çünkü kendisi de çok meraklı bir çocuktü.

Merdivenleri çıkıp ikinci kata ulaştığında kitaplarla dolu odaların birinde Süleyman'ın bir kadınla görüştüğünü fark etti. ona görünmeden bir müddet onları izledi. Arkadaşı raflardaki kitapları karıştırıyor, herhalde beğeneceği bir kitabı seçmeye çalışıyordu. Müdüre Hanım da ona yardımcı olmaya gayret ediyordu. Bir müddet sonra Süleyman okuyacağı kitabı seçmişti. Deftere kitabın adını yazdırmış ve Ali'yi görmeden kütüphaneden ayrılmıştı.

Ali, bir müddet kütüphaneyi gözden geçirdi; kitaplara, dergilere baktı. Müdüre Hanım'dan kendisinin kitap alıp okuyabilmesine izin olup olmadığını sordu. Hemen kaydını yaptırdı ve o günden itibaren o da kütüphaneden kitap almaya başladı.

Bir müddet sonra Ali de sınıfta parmak kaldırmaya, o da tartışmalara katılmaya başlamıştı. Tıpkı

Süleyman gibi teneffüslerde ve boş derslerde kütüphaneden aldığı kitabı çıkarıp sırasında okumaya çalışıyordu. Süleyman ilk olarak onu bu halde görünce şaşırmişti. Hele hele ilerleyen günlerde Ali'ye kütüphanede de rastlamaya başlayınca Süleyman adamakıllı tuhaflaşmıştı. Bazen sırasından fırlayıp aniden Ali'nin önündeki kitabın kapağını çeviriyor, onun ne okuduğunu merak ediyordu. Derslerde Ali'nin yanının boş olduğunu görünce hemen onun yanına damlıyordu.

Süleyman, sırrım ortaya mı çıktı diye düşünürken, Ali kitap okuma aşkının kendisine kazandırdığı mutlulukla yoluna devam ediyordu.